

strijd met Japan, of zelfs, veel dichterbij, aan de Parijsche berichten in de eerste helft van den Fransch-Duitschen oorlog. Om niet wanhopig te worden over het tegenstrijdige nieuws, moet men evenwel ook deze stelling niet uit het oog verliezen: als er ongunstig nieuws voor de Grieken uit Athene bericht wordt, of voor de Turken uit Konstantinopel, dan is het zeker waar en vermoedelijk nog heel wat erger dan gemeld wordt.

Het bovenstaande geldt niet uitsluitend, gelijk men denken zou, voor de officieele telegrammen of het nieuws van de telegrafische agentschappen, maar ook wel degelijk voor dat van de particuliere correspondenten van de (voornamelijk Engelsche) dagbladen. Want vooreerst is de correspondent, hoe bekwaam hij ook zij, licht geneigd sympathie te koesteren voor en de meening te deelen van hen, in wier hoofdkwartier hij gastvrijheid geniet; hij ziet door hun bril en beschouwt met hen allicht de andere partij als „den vijand.” Maar ook zijn de berichten der Engelsche dagblad-correspondenten in hooge mate onderhevig aan den invloed der binnenlandsch-Engelsche politiek. Men heeft bij een wereldblad als de *Times* kunnen waarnemen, dat het zich bijv. uit Zuid-Afrika eenvoudig alles liet seinen zooals het in zijn politieke kraam te pas kwam. En nu is het ook in deze week merkwaardig om te zien hoe het Tory-blad in overeenstemming met de staatkunde van lord Salisbury ook in zijn brieven van het oorlogsterrein geneigd is tot welwillendheid jegens den Turk, terwijl liberale bladen, zooals de *Daily News* en vooral radicale, zooals de *Daily Chronicle*, min of meer phillhelleensche neigingen daarin aan den dag leggen.

Dit alles laat natuurlijk vooral zijn invloed gelden op de *beschouwingen* der correspondenten; wat de feiten betreft, kan men op hun mededeelingen gewoonlijk aan. Maar ook daaraan heeft men minder dan men zou denken; want de censuur voor particuliere telegrammen is gestreng, zoodat men ze in het westen meestal eerst een paar dagen na dato ontvangt.

In dit overzicht feiten te herhalen, zoo weinig doeltreffend zijn; het wordt op 24 April geschreven en wat het dus daarvan zou behelzen, ware op den 1sten Mei oude kost. Wel kan een overzicht van den oorlogstoestand aan de grens, zooals dat op 24 April uit de talloze berichten in het kort kan worden saamgesteld, van eenig nut zijn.

Aan de Oostzijde der Grieksch-Turksche grens (die in de golf van Saloniki uitloopt) is de oorlogskans den Turken gunstig. Daar liggen aan weerszijden de beide hoofdkwartieren; het Turksche vlak bij de grens, te Elasson, het Grieksche verder van de grens af, te Larissa. Langs verschillende passen zijn de Turken aan deze zijde Griekenland binnengedrongen; in den Meloena-pas is het hevigst gevochten, daar is het grootste aantal soldaten aan weerszijden gesneuveld en gewond. Meer naar het Noordwesten hebben de Turken groot succes gehad; het sterke Nezeros is in hun handen gevallen. (Van den top van den eeuwigen Olympus, een *Turksche* berg, zagen de onsterfelijke goden het aan en bogen de vergrijsde hoofden dieper op de ingevallen borst). Aan de uiterste punt der Oostgrens maakte de Grieksche vloot van haar over-